

Det andet spørgsmål, som er blevet problematiseret af mange ordførere, er spørgsmålet om detentionsanbringelse af børn under 15 år. Alle-rede her ved førstebehandlingen vil jeg gerne tilkendegive – både fordi jeg synes, der har været en meget god stemning, og fordi det er noget af det, jeg synes har gjort indtryk under hørings-runden – at vi gerne vil etablere en indberet-ningsordning om detentionsanbringelse, som Landsforeningen af beskikkede advokater har lagt op til, så vi følger dette område mere nøje, end vi måske vil følge andre områder.

Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen. Der er som sagt blevet rejst mange konkrete spørgsmål, som jeg synes vi må se på under udvalgsbe-handlingen, og så håber jeg, at et meget bredt flertal vil stemme for lovforslaget ved tredjebe-handlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsud-valget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om ændring af lov om forældre-myndighed og samvær. (Forbedring af barnets rettigheder).

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 28/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Lad mig indledningsvis sige, at jeg finder det positivt, at vi igen har lejlighed til her i salen at drøfte en af de mange vigtige problemstillinger, som SF har lagt frem. På et område som dette, der indgribende berører mange menneskers liv og hverdag, og som tilmed er meget komplekst og følelsesladet, er det i særlig grad vigtigt, at vi nøje følger udviklingen og jævnlige overvejer vore synspunkter og lytter til hinandens argu-menter.

Det lovforslag, vi behandler i dag, har, som det også fremgår af undertitlen, til hensigt at forbedre barnets rettigheder i sager om foræl-dremyndighed og samvær – et formål, der for en umiddelbar betragtning virker sympatisk, og som det derfor kan forekomme svært at være uenig i. Regeringen kan imidlertid ikke støtte det fremsatte forslag, og jeg vil gerne redegøre nærmere for hvorfor.

Lovforslaget indeholder for det første forslag om en ændret formulering af § 16 i lov om foræl-dremyndighed og samvær, således at det kom-mer til at fremgå, at det centrale er barnets og ikke forældrenes ret til samvær. Det fremgår af bemærkningerne, at formålet med ændringen er, at der i sager om samvær skal anvendes såkaldt omvendt bevisbyrde, således at myndighederne skal vurdere, om det er godt for barnet at have samvær med forældrene, og ikke, om samværet er til skade for barnet.

Den nuværende lovgivning bygger på det synspunkt, at det har stor betydning for barnet at have forbindelse med begge forældre under opvæksten. Samværet med den forælder, der ikke bor sammen med barnet, er med til at op-retholde den følelsesmæssige tilknytning og de familiemæssige bånd mellem forældre og barn og er dermed med til at mindske det savn for barnet, som opstår ved, at familien ikke bor sammen.

I de tilfælde hvor barnet ikke tidligere har boet sammen med begge sine forældre, bidrager samværet til, at barnet kender sine rødder – et forhold, der har stor betydning, og som i vok-senlivet ofte kan give ro og helhed i tilværelsen – og samværet er desuden med til at sikre, at børn har både mandlige og kvindelige forbilleder un-der opvæksten. En ordning som den foreslåede,